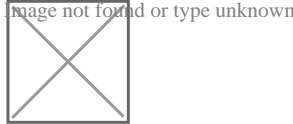

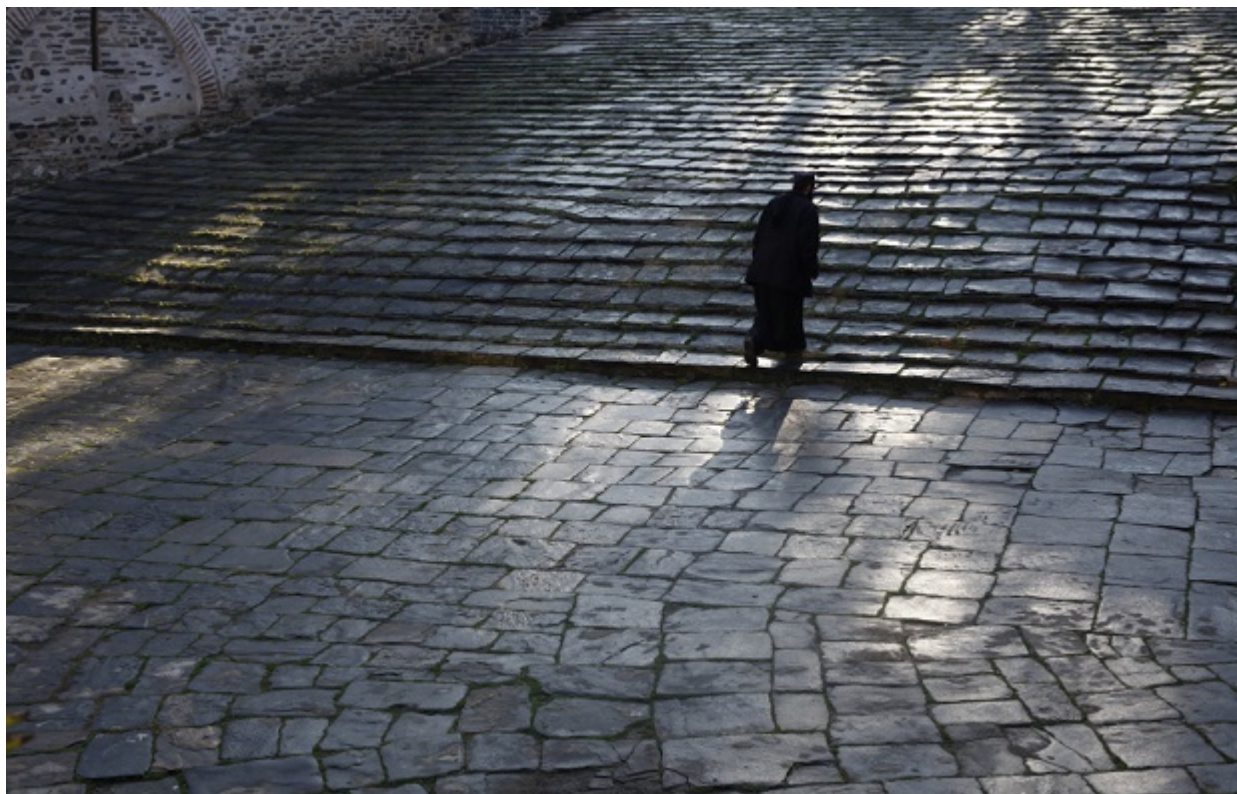
Η παρρησία του Γέρ. Κορνήλιου Μαρμαρινού στον Κύριο (αρχιμ. Δημήτριος Καββαδίας)

/ [Πεμπτούσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://bitly.com/1Yah2Xs>]

Στην ιερατική του διακονία είχε αμέριστη τη συμπάρασταση του ουράνιου κόσμου. Η Παναγία και οι Άγιοι του Θεού τον τόνωναν στο έργο του με θαυμαστές εμφανίσεις. Όπως είδαμε η Θεομήτωρ με τις εμφανίσεις Της του υπέδειξε πού και πώς θα κτίσει την επ' ονόματί Της Μονή του. Η ίδια επίσης τον καθοδηγούσε και τον στήριζε σε όλη την πορεία της ζωής του και έδινε με τα θαύματά της υπόσταση στην προσευχή του, για να σώζονται οι άνθρωποι που τον ακολουθούσαν. Ο Άγιος Ραφαήλ και άλλοι Άγιοι συνομιλούσαν με τον Γέροντα μεταφέροντάς του την θέληση του Θεού για διάφορα θέματα και τον στήριζαν στις θλίψεις που τον έβρισκαν. Κάποτε είχε δει τα τάγματα των Αγίων Πάντων, για τα οποία έλεγε ότι πλην των γνωστών Αγίων «είναι αμέτρητοι οι ανώνυμοι που αναπαύονται στα κοιμητήρια, είναι αναρίθμητοι οι αφανείς και οι άγνωστοι Άγιοι που γιορτάζουν την ημέρα των Αγίων Πάντων».

Ιδιαίτερα αναφέρεται ένα θαύμα που έζησε με τον Τίμιο Σταυρό: Κάποτε κατά την εορτή της Υψώσεως ξέχασε να βάλει τον Σταυρό στον δίσκο με τα λουλούδια. Και όμως ένας φωτεινός θείου φωτός Σταυρός ακτινοβολούσε επάνω στον δίσκο! Όταν οι λειτουργούμενοι πιστοί τον ρώτησαν, τί ήταν αυτός ο Σταυρός, εκείνος δήλωσε με έμφαση: «Πως να μην είναι φωτεινός ο Σταυρός του Χριστού, όταν σταυρώθηκε πάνω σ' Αυτόν το Φως του Κόσμου;».

Η μοναχή Ευσεβία Κασσιώτου, αδελφή της Ιεράς Μο-νής Παναγίας Ελεούσης Ρότσο Καλύμνου, μας κατέθεσε για τον ενάρετο Γέροντα Κορνήλιο τα εξής:

«Ήταν καλοκαίρι του 1970. Βρισκόμουν μαζί με μία αδελφή στην Νέα Μονή Χίου για κάποια εργασία, για την περάτωση της οποίας χρειά-στηκε να καθίσωμε ένα διά-στημα εκεί. Το περιβάλλον της Μονής αυτής ήταν άκρως πνευματικό και δεχθήκαμε τις περιποιήσεις της Ηγουμένης Μαριάμ και των αδελφών της Μονής. Με ενθουσιασμό οι μοναχές μας μιλούσαν για τον Γέροντά τους Κορνήλιο που διέμενε με την ταπεινή αδελφότητά του στο κτιτορικό του έργο, την Μονή της Αγίας Σκέπης στο χωριό Χαλκειός. Εκείνο τον καιρό ήμασταν ιδιαίτε-ρως λυπημένες, διότι προ ολίγων μηνών, στις 16 Απριλίου 1970, είχε κοιμηθεί ο Άγιος Γέροντάς μας, Ιερομόναχος Αμφιλόχιος Μακρής. Έτσι μας γεννήθηκε η επιθυμία να γνωρίσουμε τον άγιο αυτό άνθρωπο, τον Γέροντα Κορνήλιο, να πάρουμε την ευχή του και να μας παρηγορήσει.

Πράγματι, οι καλές αδελφούλες της Νέας Μονής μας συνώδευσαν στην Μονή της

Αγίας Σκέπης. Ξαφνικά στο προαύλιο της Αγίας Σκέπης συναντήσαμε τον υψηλόσωμο Γέροντα Κορνήλιο, μια βιβλική μορφή με ολοφώτεινο πρόσωπο. Προτού δώσουμε τον οφειλόμενο χαιρετισμό και πάρουμε την ευχή του μας είπε: «Μην στενοχωρείστε, κόρες μου, και μην θλίβεσθε. Ο Γέροντάς σας έχει παρησία στον Θεό. Είναι ολοζώντανος δίπλα σας και παρακαλεί τον Θεό για σας. Όπως του λέγατε την εξομολόγησή σας όταν ήταν ζωντανός, έτσι και τώρα να του λέτε τα πάντα σαν να είστε ενώπιος ενωπίω. Εκείνος όλα τα ακούει και τα παρακολουθεί, και από εκεί που είναι πρεσβεύει και δέεται για σας και σας ενισχύει».

Με μεγάλη έκπληξη και χαρά ακούγαμε τα λόγια του, διότι απομάκρυνε από την καρδιά μας τα νέφη της λύπης. Ακολουθώντας μας φιλοξένησε πλουσιοπάροχα με ό,τι λιτό και απλό διέθετε στην Μονή του. Μάλιστα μας έφερε και κουρελού, για να ξα-πλώσουμε κάτω από τα πεύκα που είχε δροσιά και να αναπαυθούμε στην ευλογία της φύσεως.

Άλλη φορά πήγαμε στο Μοναστήρι του για να παρακολουθήσουμε την Θεία Λειτουργία. Όταν ο Γέροντας βγήκε έξω να πάρει «καιρό», μας είπε: «Όταν προσκυνείτε τις εικόνες, να τις προσκυνείτε με ευλάβεια και δέος, διότι οι Άγιοι της πίστεώς μας είναι ολοζώντανοι και όταν προσκυνούμε τις εικόνες τους, μας ευλογούν. Είναι οι όντως φίλοι μας, που όταν τους φωνάζουμε, σπεύδουν να μας βοηθήσουν».

Συνέχισε με ευλάβεια και κατάνυξη το ιερό έργο της Λειτουργίας κατά την διάρκεια της οποίας το πρόσωπό του έδειχνε ολόλαμπρο, αλλοιωμένο από την Χάρη που έπαιρνε. Η Λειτουργία ήταν μία μοναδική εμπειρία και για εκείνον και για μας. Παρακολουθήσαμε εκστατικές τον άνθρωπο του Θεού να ανέρχεται από θεωρίας εις θεωρίαν. Η Λειτουργία εκείνη διήρκησε 12 ολόκληρες ώρες. Ήταν τόσο μεγάλη η Χάρη που αισθανθήκαμε στην ψυχή μας, που εξήλθαμε από τον χρόνο και δεν καταλάβαμε, πως πέρασε τόση πολλή ώρα για μία καθημερινή Λειτουργία. Στην μνήμη μας χαραχθηκε έντονα η όλη αναστροφή με τον άγιο εκείνο κληρικό. Αφού η εργασία μας στην Ιερά Νέα Μονή περατώθηκε επιτυχώς, επιστρέψαμε χαρούμενες στην Μονή μας και ανανεωμένες ψυχικά χάρη στον Όσιο Γέροντα Κορνήλιο.

Μετά από λίγο καιρό ξαναβρεθήκαμε στην Χίο μαζί με την Γερόντισσα της Μονής μας. Μας καλοδέχθηκε, μας φιλοξένησε, μας οικοδόμησε πνευματικά. Μας έβαλε στο κελλί του, όπου είχε κρεμασμένο από το ταβάνι ένα χονδρό σχοινί με κόμπους· με αυτό δενόταν για να μην αποκοιμιέται την ώρα της προσευχής. Με δύναμη σώματος ακατάβλητη και πολλή προσευχή διατηρούσε ποιμένα αγελάδων για να συντηρούνται οι μοναχές και να δίνει ελεημοσύνη από τα προϊόντα τους στους

πτωχούς χωρικούς. Με όλους τους τρόπους μας ωφέλησε και εκδήλωσε την επιθυμία του να έρθει στην Μονή μας στην Κά-λυμνο, αλλά τον πρόλαβε ο θάνατος. Ήταν άγιος άνθρωπος. Είθε οι προσευχές του από τον ουρανό να μας συντροφεύουν».

[Συνεχίζεται]